

KREPOWAĆ (6) *vb impf*

krepować (5), **krępować** (1); krepować *RejRozpr, PaprPan, PudłFr, Calep* (2); krępować *GórnRozm*.

Wszystkie samogłoski jasne.

[*inf* krepować.] ◇ *praes* 1 *sg* krepuję (2). ◇ 2 *pl* krępujecie (1). ◇ 3 *pl* krepują (1). ◇ *praet* 3 *sg* *m* krepował (1). ◇ *imp* 2 *sg* krepuj (1). ◇ [*con* 3 *pl* *m* *pers* by krepowali.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Wiązać, pętać, pozbawiać swobody ruchów; colligere, evincire Calep, Cn; adstringere, coërcere, connectere, constringere, devincire, praevincire, religare, restringere, stringere, vincire Cn [w tym: kogo (3)] (6) : Więć fzałonego człowieká/ izałz nie imácie? załz nie krępuiećie? GórnRozm B4; Calep 215a, 377a.*

krepować czym (1): *Chociaż ci tak włomni fą ná te to członki/ Iednák mężnie krepuią pogány połtronki. PaprPan Bb4v.*

krepować z kim (1): *iákiéy by fye był ón Bóg zádziwował/ Którógo Wulkan/ z żoną fwą/ w łykách krepował. PudłFr 58.*

Przen: Wiązać rzeczy, zapasy na drogę, gotować się do drogi (1) : *Przydzie woyná to więć krepuy Chleb fułz/ ffołdrę/ krupy/ gotuy RejRozpr F2v.*

2. [*Popasać, karmić konie w drodze: Działa/ prochy/ zewfzytkimi wozy knim przyfłufzaiącymi/ Pułzkarze z ich namioty/ furmáni s końmi áby tamże krepowali/ á gotowi záwŹe byli ku záprzáganiu TarnConsil i3; Aby żaden nie śmiał krępować z obozu, jedno w oboz, ani bud czynić; a kuchnie aby były opodał od obozu UstWojsk 1561/104; a potymby z poczem temu, komuby woz został, nie miał przy czym krepować w obozie. A okrom obozu nie dopuszczá z poczem stać nikomu, jeno w obozie. UstWojsk 1581/89; DZiała/ Prochy/ ze wfzyfłkimi wozy knim przyfłufzaiącymi/ iáko z Fórmány/ z kónimi/ w Rynku ftać/ y támże krepować máią [...] ci wfzyfłcy máią być záwŹe gotowi ku záprzáganiu. UstPraw 1579 299.]*

Synonimy: 1. wiązać; 2. popasać.

Formacje współrdzenne: przykrępować, skrępować.